

winojta, wona pak swoj Dol posnaje, a prošy
sa Radu; tak wotbydže wona swoj zyly Dol.

Ja prjenja Wuczba pschi tym je tehodla
ta: Nichto šo nepschesbjehaj dla swojeho
dobrego Ziwjenja, Potšiwoszje aby druheho,
ale wusnaj šo sa wulkeho Dolznika psched
Bohom, kotryž we dolžnych Knihach Božich
steji, a wele winojty je, nemože pak sapla-
czicz, ani šebi s Dola pomhacž. Pschetož
schto pomha wulke Prjeczje? Ton Dol je tudy,
a te dolžne Knihy tež, menujzy nasche hegen
Šwjedomnje, a Boži Sakon, kajž jon Pa-
wol menuje, Kol. 2. A kak by šo tebi lubilo,
dy by ton šamy, kotremuž ty Sto, aby
wjazy aby mene, Niwnow poschecžil šy, tebe
šjawnje do Boczow Charja šwaril, dyž by
predy swoj Dol saprjel? Nu njett pomyšl še-
bi na Boha. Najšjepe je, schtuž nima s Sa-
placzenju, ton tež netrozkej na wulke Prawo.
Ty s Trozkanjom nicžo dale nedokonesch, hacž
šo po Prawym do Jastwa a Neczasow po-
loženy budžesch. A tak je tež pola Boha.

Ja druga Wuczba šeho je ton naj-
weczi Trošcht, kotryž my hubeni Šlowekojo
tudy na Semi mamy. Ton wobsteji we
tym: Šyli šo ty sa wulkeho Dolznika pola
Boha we twojej Wutrobi, a tež we spowed-
nym Stoli wusnal, a šo jeno psched nim
pokorjal a ponizował, jeho sa Radu a sa
Spuschčenje twojeho Dola a twojich Nje-
chow prošyl; da tež možesch ty wedzicz, šo
Boh lubosnu a jara nadnu Wutrobu ma,
kotraž nam ton zyly Dol spuschezi, a schen-
kuje. Kajž našch Jesus šjawnje we tym
Pschirunanju wobšwjetsi: Spuschczi pak
wobimaj ton Dol. A tež we jenym dru-
him Pschirunanju Matth. 18. wot teho
Wotrocžka, kiž džešacž tawšent Puntow
winojty bje. Ton Trošcht šebi derje mjerkuj;
a sank jon do twojeje Wutroby. Pschetož
bewal žana druga Rada neje, šo by moł ty
šbožny bycz.

Pschetož beš Dola nebudžesch ty nidy,
twoja Wutroba budže tebi šama šwjetsicz,
šo by Božu Wolu pschestupil. A ty šebi
myšlicž netrebasch, šo je to Boh šabył, aby
šo našk Samolwenju žadacz nebudže. Jeli šo
šo predy nestane, da tola na šmertnym Bo-
žu. Schtoha zesch ty potom czinicž? Wi-
nojty šy ty, a nimašch saplaczicz. A možno
neje, šo by šo psched tym šnesom dže šho-
wacz, aby jemu czeknycz moł.

Ale, kajž ja praju, to nech je twoj Trošcht,
šo by ty teho šnesa, kotremuž winojty šy,
prawje šnal. Pschetož šdruhimi Dolžnika-
mi ma šo tak, dyž woni njekomu njeschto
poscheczuja, da zedža knajmenschemu te posch-
czene Benesy šašo mjecz, dy by jim tež runje
ta Dan wobnkach woštała. Tajki Dolžnik
nochze Boh bycz, kajž Šrystus tudy praji.
Won ze Dan a Benesy schitko romadžje
spuscheczicz, a tebi schenkowacz, kajž tudy tej
Zoni, jeli šo šo jeno teho knemu, Šrystuša
dla, nadžijesch, a šebi wot neho šwjestej
Wutrobu žadasch.

Schtuž to nochze nawuknycz, a nochze
šo teho trošchtowacz tudy na tym Šwjeczi,
ton nebudže žadyn drugi Trošcht ani we
Nebesach ani na Semi namačacz. To derje
može bycz, šo je tajki Šlowek Šwilu beš
Staroszje, šo šo neboji, a šo je tak lochkich
Myšlow, jako by jemu nicžo nebyło a jako
by schitko saplaczene mjek. Dyž pak ta
Schundžiczka pschindže, šo tebi te dolžne
Knihy prjotk dzeržane budža, a ty teho Trošch-
ta nimašch, šo by rez moł. Moj šneže, bydž
mi psches Šrystuša twojeho Šsyna, kiž je
šamne saplaczič, nadny, a wodaj mi moše
Winy; da je Konz štobu; ty budžesch we
Šazwyšlowanju wumrecž a Konz wšacž.

Wono je derje wjerno, nam šo prawje wje-
ricž nochze, šo dyrbjal Boh tak nadnje šna-
mi wokolo šhodzicz. My šebi pscheczo my-